

(Əvvəli ötən sayımızda)

**GÜL-ÇİÇƏK BƏZƏYİB
ÇÖLÜ, ÇƏMƏNİ**

Gül-çiçək bürüyüb çölü, çəmənini,
Unudaq kədəri, unudaq daha.
Ətri məst eləyib bütün aləmi,
Soraraq bu ətri, bataq günaha.
Müqəddəs günahdır bu günah ancaq,
Belə günahların sayı çoxala.
Qəlbimiz ətirdən bihuş olacaq,
Lalənin, nərgizin payı çoxala.
Gül-gülə yaraşır. Düz sinən üstə,
Sinən gül-çiçəkdən dəstə bağlasın.
Dəyməsin bədnəzər, göz sinən üstə,
Sinəndə bir çeşmə coşsun, çağlasın.
Gülləri sarılsın, solmasın rəngi,
Möcüzə yaratsın, çeşmə sinəndə.
Gözündə birləşsin, dönsün ahəngi,
Çeşməli gözündən su içim mən də.
Çeşmə möcüzəsi, gül möcüzəsi,
Bizi aparacaq dağlar qoynuna.
Bu da təbiətin bizə töhfəsi,
Sarılaq dağının yaşıl boynuna...

DÜŞMƏN OCAQ BAŞINDA

O gün bir məclisdə yaman kükrədin,
Çəkdi təzəziyə sən ağılları.
Qeyrətdən dəm vurdun, şeir söylədin,
Dandın igidləri, ər oğulları.
Deyirsən nə lazım Nizami şeiri,
Füzuli nədir ki, Bayron yanında.
Həyatda Lorkaya verirsen yeri,
Uçursan Petefi asimanında.
Duydum nələr keçir sısqa könlündən,
Bu yolda məsləkin, əqidən bəlli.
Ancaq bu məsəli yaxşı anla sən:
"Əvvəl evin içi, sonra da çölü".
Sənintək dönüklər özünü dandı,
Axı, bu tarixin nəyi yalandı?
Nəyi yalandı ki, nadan əlində
Bu ellər neçə yol yanib talandı!
Odlara qalandı, köksü oyuldu,
Haqqa güvənənlər haqqı danmadı.
Babamız Nəsimi sərpa soyuldu,
Ancaq amalından yenə dönmədi.
Deməyin zamanın sərt sınağında
Yaş olub yanaqda gilələndi o.
"Ənəlhəq!" söylədi son anında da,
Yanar Günəş olub şölələndi o.

Oxu, tariximi, bir yaxşı oxu!
Bölüb parça-parça satma Vətəni.
Anamız Tomrisin müqəddəs ruhu
Məhşər ayağına sürüklər səni.
Gizləndin Vətənin dar günündə sən,
Məslək dostlarınla peyman bağladın.
Xəcalət çəkmədin öz əməlindən,
Haldan-hala düşdün: güldün, ağladın.
Sənin ürəyini küdurət didib,
Əbədi zülmətsən, səhərin yoxdur.
Qırqovultək başın kolda gizlənib,
Amma quyuğundan xəbər yoxdur.
Bir əlində qılınc, birində qələm
Birliyə səsləyən Xətai hanı?!

Dedi ölər olsam bu yolda, nə qəm,
Təki azad görüm Azərbaycanı.
Sənin kimilərlə söhbətim qısa,
Alnına taleyin hökmü yazılıb.
Diriykən varlığın bilinməyirsə
Deməli məzarın çoxdan qazılıb.
Bizi qiymə-qiymə yaman böldülər,
Dözdük hər əzaba, dözdük nədəndir?
Bəlkə ona görə bu vaxta qədər
Babəkin qılıncı Drezdendədir!
Çoxu öz yurdunda, bəli, bir zaman
Nahaq böhtanlara, dillərə düşdü.
Bəlkə ona görə Füzuli babam
"Şəbi - hicran" - deyə çöllərə düşdü.
Kişilər seyrəlib...qılınc qındadır,
Deşər köksümüzü qəfil nizələr.
Nə qədər Koroğlu dəyirmandadır,

Dilsuz MUSA

ÜLKƏR

Hələ at çapacaq keçəl Həməzələr.
Bada vermədilər ömrü babalar,
Hər qəfil zərbəyə dözdülər mətin.
Düşmənlə üzbəüz gəlməyə nə var!
Satqından, nadandan qorunmaq çətin.
Nədən bəyənmiş sən öz dilini,
Eh, nələr görmədi bu odlar yurdu!
Bir elin qeyrəti Qaçaq Nəbini
Sənintək namərdlər arxadan vurdu.
Kişilik qeyrətin paslanıb qında,
Günah göyərdirsən əməlinlə bil.
Oğullar itirdik biz Qarabağda,
Ban gec də olsa bu ləkəni sil!

ƏS, 1996-əƏ

NEYLƏYİM?

Ehey! Gidi dünya! Payız ömrümü
Günləri sap edib gözə, neyləyim?
Bir vaxt işıq verdin didələrimə,
İndi nurdan düşən gözü neyləyim?...
Binadan olmayıb behin, bazarın
Kimiyə acısın, kimiyə şirin,
Küllənən ocaqda işarır qorun
İstisiz ocağı, közü neyləyim?

Əzəldən sirrini bilən olmadı,
Dərdini səninlə bölən olmadı,
Çağırdım, haraya gələn olmadı,
Bükülən biləyi, dizi neyləyim?
Çeşməndən doyunca içənimmə var,
Göyərən zəmini biçənimmə var.
Körpüdən salamat keçənimmə var,
Zəmisə qurumuş düzü neyləyim?
İndi at səyirdir nadan, sərsəri,
Yoxdu yaxşının da daha dəyəri.
Yaman azalıbdır sözün kəsəri,
Qiymətsiz, kəsərsiz sözü neyləyim?
Ömrün payız fəslə, küləklər əsir,
Qarşımı indi də qarlı qış kəsir.
Könlün qovuşmaqçün yaza tələsir,
Xəzana bükülmüş yazı neyləyim?..
Ehey! Gidi dünya!
Payız ömrümü
Günləri sap edib gözə neyləyim?
Bir vaxt işıq oldun didələrimə,
İndi nurdan düşən gözü neyləyim?

YAŞA, DÜNYA

Göylərimdə, ağ buludlar azalıb,
Ömrün-günün yanan şamı sozalıb.
Dünənimdən bu günümə nə qalıb?
Daha gəlməz o yerlərdən soracağım,
İndən belə xatirələr qonağım.
Deyən bir vaxt "alov"muşam,
"od"muşam,
O günləri sapand edib atmışam,
Demirəm ki, hər arzuya çatmışam,
Hanı məni məndən alan günlərim?
O doqqazda qəlbi talan günlərim?

Bir sevdanın ocağında göz oldum,
Bir gözələ göz muncuğu, göz oldum,
Neyləyim ki, ağızlara söz oldum,
Söylə, anam, bu nə söz-sov, nə qeybət?
O balaca Dilsuz hanı, bir oyat...
Dünənimdə yarpaq-yarpaq xəzəlim,
Sabahımı nə gözləyir, nə bilim,
Gündoğandan günbatana mənzilim.
Bu həyatdır yoxuşunda enişi,
Əzəl gündən belə olub gərdişi.
Demirəm ki, ötənləri unudaq,
Qoy kök üstə pöhrələnsin hər budaq,
Kökümüzü, soyumuzu yaşadaq,
Tanrı özü qoy bizlərə
Həkim olacaqdı, həkimlik adı,
Ona böyük ümid, qol-qanad verdi.
Onu təbrik etdi dostlar, tanışlar,
Təbriklər gəlirdi bir əldən yenə.
Sevinib gülməyin indi yeri var,
Bu da bir bayramdı bayram eşqinə.
Anası sığmırdı heç yerə, göyə,
Sevincin, şadlığın hüdudu yoxdu.
Çox sağ ol, ay qızım, hey deyə-deyə,
Hətta əllərinə həna da yaxdı.

Quş olub göylərə uçmaq istədi,
Atası görmədi heyif bu günü.
Qızını doyunca quçmaq istədi,
Tale qismət etdi ona bu günü.
Fatma xala nəzir-niyaz payladı,
Şirini, noğulu əsirgəmədi.
ATİ-yə girmişdi bu il övladı,
Arzusu çin oldu... Daha nə dərdi?...

* * *

Tələbə adını daşıyan gündən,
Dəyişdi Ülkərin halı, əhvalı,
Anadan aralı yaşayan gündən,
Oturdu havalı, gözdi havalı.
Təzə dostlar tapdı, tanışlar tapdı,
Dəyişdi ömrünün mənası bütün.
O təzə dəbləri havada qapdı,
Yadına düşmədi anası bir gün.
Ülkər bəyənəmədi kəndi, kəsəyi,
Öz doğma anası yadından çıxdı.
Dar günün dostları, ümid, gərəyi
Ona həqarətlə, nifrətlə baxdı.
Rəngini, ruhunu dəyişdi tamam,
Neçə rəngə düşdü buqələmun tək.
Heç kəsin ağına gəlməzdi, aman,
Qızığız bu qədər çox dəyişəcək.
Xətrinə dəymədi onun bir kərə,
Ona kəm baxanın gözünü oyar.
Ana qər q olmuşdu düşüncələrə:
"Qızını döyməyən dizini döyər."
Belə üsulların mənası varmı,
O ki, ad qazandı adlar içində.
İnsanı döyməklə adam olarmı
Od tutub yanırıd odlar içində.
Kənd əhli yamanca nigaran idi,
Bu acı xəbəri daşımaq çətin.
Anadan çoxusu bədgüman idi,
Bu dərdlə, kədərlə yaşamaq çətin.
Bəzisi anaya təsəlli verdi,
Dərdini, sərini dağıt dedilər.
Bəzisi çıxışı tək bunda gördü,
Qızına bu yoldan qayıt dedilər.

Hərə bir söz dedi Fatma xalaya,
O isə sığındı göz yaşlarına.
İndi nə söyləsin ana balaya
Sanki mil çəkilib baxışlarına.
Bu yandan Ülkərdən xəbərlər gəlir,
Bu yay da o kəndə qayıtmayacaq.
Ananın fəryadı göyə yüksəlir,
O yenə yanında tapılmayacaq.
Ülkər öz işində, öz gücündədir,
Nəyinə gərəkdir yamaqlı bir kənd.
Günləri deyəsən burda xoş keçir,
Onu cəlb eləmir çomaqlı bir kənd.
Bu kəndin başına bir gəl dörd dolan,
Kəndin kənd adı var, şəhərin şəhər.
Anan çox üzüllüb, halı pərişan,
Günə gün calama, sənsə, ay Ülkər!
Uşaqlıq çağların bu kənddə keçib,
Bu yerlər səninçün əzizdir hər an.
Hər kəs taleyini bu kənddə seçib,
Sən bu kəndə güvən, kəndə arxalan.
Anan saçlarını ağ-qara hörüb,
Sənlə nəfəs alıb, sənlə ucalıb.
O ağrı-acını çox erkən görüb
İndi haldan düşüb, xeyli qocalıb...